

V. De verdeling van Gross-Deutschland

De dikke zwarte lijn geeft de Duitse grens aan vóór de Anschluss van Oostenrijk (maart 1938). De Sowjet-Unie annexeerde (alle geannexeerde gebieden zijn in rose aangegeven) ten koste van Duitsland de noordelijke helft van Oost-Pruisen, ten koste van Polen de oostelijke helft van dat land, ten koste van Tsjecho-Slowakije het meest oostelijke deel en ten koste van Roemenië het meest noordelijke. De onderbroken dikke rode lijn geeft de grens van Polen aan in september 1939, de ononderbroken dikke rode lijn de grens zoals die in 1945 op de Conferentie van Jalta voorlopig werd vastgesteld. Zowel Duitsland als Oostenrijk werden in vier bezettingszones verdeeld en de hoofdsteden, Berlijn en Wenen, in vier bezettingssectoren.

van kardinale betekenis: hoe ver het vetorecht van de Grote Vijf in de Veiligheidsraad zich zou uitstrekken.

In Jalta werd een compromis getroffen: de Sowjet-Unie zou in de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties drie stemmen kunnen uitbrengen (de Verenigde Staten en Engeland aanvaardden nl. de fictie dat Wit-Rusland en de Oekraïne onafhankelijke republieken waren) en ten aanzien van het vetorecht werd afgesproken dat dit slechts van toepassing zou zijn op besluiten van de Veiligheidsraad om tot actie over te gaan, niet op besluiten in het procedurele vlak: geen van de Vijf zou